

Med Hensyn til § 9 har Udvalget tilladt sig at forslaae en lille Forandring i Lovudkastet; der staaer nemlig i Lovudkastet, at Ministeriet kan foranskaffe det forholdsmæssige Bidrag af Statskassen anvist til vedkommende landoekonomiske Foreninger, efterat det har faaet Underretning om det Beløb, som er udbælt i Præmier; i det Sted har Udvalget tilladt sig at foreslaae, at det aldeles bestemt skal udtales, at Landstutmesteren paa selve Dyrskuet skal uddøle disse Præmier. Alle og Enhver, som kjender disse Forhold, vil med mig være enig i, at det gjør en ganske anden Virkning paa den Præmiemydende, naar han kan faae disse Penge contant, end naar han maa gaae hjem og sige: „Jeg kan vente disse Penge, men jeg har endnu ikke faaet dem“; det Første vil glæde ham langt mere, og jeg kan ikke see, at der fra Indenrigsministeriets Side kan være synderligt at indvænde derimod; thi det lader sig overordentlig let gjøre, at vedkommende Landstutmester enten kan forsynes med denne ubetydelige Sum, eller kan kræve et saadant Beløb paa de forffjellige Amtstæuer, i Nærheden af hvilke Dyrskuerne afholdes.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer det til mig rettede Spørgsmaal med Hensyn til § 2, kan jeg ikke skjønne, at naar en landoekonomisk Forening i et Amt — jeg antager, at dette er den ærede Ordførers Mening, — efter de locale Forhold maatte ansee Blavlen for at være af den Bestaaffenhed, at det vil udsætte en Præmie for den, at der da fra Statens Side kan være Noget at erindre mod, at den anvender endeel af det Beløb, som Staten stiller til deres Raadighed til en saadan Art af Præmie, uagtet samme ikke har været paataant i Udkastet. Det synes, at det stemmer ganske med Udkastets Grundsætninger, og jeg skal derfor henstille til den ærede Ordfører, naar et saadant Ændringsforslag bliver fillt, om det ikke maatte være rettest for en Sikkerheds Skyld, udtrykkeligen at betegne, at endeel af Beløbet kun kan anvendes paa denne Maade, naar Landboforeningen selv af sine Midler ogsaa maatte finde sig foranlediget til at udsætte en saadan Præmie.

Hvad angaaer Ændringsforslaget til § 8, har jeg ved den første Del deraf Intet at er-

indre; hvad den anden Deel af Ændringsforslaget angaaer, at Landstutmesteren ei blot skal kunne have Stemme, men han skal være forpligtet til, som Meningen er, at afgive sin Stemme ved Præmieuddelingen, da vil det ikke være undgaaet det ærede Things Dømmelse, at min Formand i Ministeriet, ved at forelægge Loven, temmelig udførligt har udtalt sig for, at han ikke skulde have Stemme. Jeg har derfor, efter at have modtaget denne Sag, confereret med min Formand, om han, efter hvad der nu var meddeelt fra Udvalgets Side, vedblev sin Betænkelighed, ved at indrømme Landstutmesteren Stemme; men han har tilkjendegivet mig, at han nu, efter hvad der er yttret fra Udvalgets Side, ikke vilde finde sig foranlediget til at modsætte sig det, og det er mig saameget kjerere, som jeg for mit personlige Vedkommende ikke skjønner rettere, end at Udvalgets Forslag har overveiende Grunde for sig.

Hvad angaaer Ændringsforslaget til § 9, som iøvrigt ikke er af stor Betydning, da kan det maaskee ikke paalægges Landstutmesteren, at føre et Beløb, som kunde være et Par Tusende Rigsbankdaler, med sig paa saa forffjellige og vidtløftige Reiser, men jeg kan ikke troe Andet, end at Finansministeriet let paa Indenrigsministeriets Anmodning vil kunne aabne ham den fornødne Credit, om jeg saa maa sige, hos Amtstæuerne, saaledes at han efterhaanden som han reiser igjennem en By, hvor der er en Amtstæue, der kan have saamange hundrede Rigsbankdaler, som maatte behøves ved det nærmeste Dyrskue, for at kunne uddøle Præmiebeløbet contant, og jeg kan altsaa ikke skjønne, at der er nogen Hindring for, at den Bestemmelse, som her er foreslaaet, optages i Loven.

Konger: Det er af den ærede Ordfører yttret, at der gives landoekonomiske Foreninger, som havde den Grundbestemmelse, at kundens egne Medlemmer kunde concurrere til de Præmier, som blive udsatte, og det er af den høitagtede Minister sagt, at han antog, at det som oftest er Tilfældet. Det Sidste troer jeg at være overbevist om ikke er saa; at det Første er Tilfældet, at der er nogle landoekonomiske Foreninger, som have en saadan Bestemmelse, kan jeg ikke nægte, men jeg troer,